

De Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur - 15 de jaargang - nummer 1 - 22 oktober 1997

Commissie Dutroux legde beslag op eerste Moeial

Redactie herinnert zich niets en ontkent ten stelligste bescherming van hogerhand

Toen we de eerste editie van 'De Krant' doornamen konden we onze eigen ogen niet geloven: De Moeial zou opgedoekt worden. Hij bestond reeds niet meer... Zie hiervoor 'De Krant 1 oktober 1997 jrg. 5 nr. 1'. Het relevante stukje vindt u hiernaast. Doch het stopte hier niet, aangezien 'De Krant 15 oktober 1997 jrg. 5 nr. 2' vermetel hetzelfde pad bewandelde en LETTERLIJK zijn aantijgingen herhaalde. Wij hopen dat bij deze de kwestie dan geregeld is en dat 'De Krant' een kleine verontschuldiging zal publiceren aangezien wij menen dat hier een staaltje van onnaauwkeurige journalistiek werd tentoongespreid. Het is trouwens hoogst ongebruikelijk zaken te publiceren zonder de rechtstreekse betrokkenen hierover te raadplegen, behalve dan wanneer men over staalharde bewijzen beschikt. Dit laatste blijkt hier echter niet het geval geweest te zijn. Maar kom, als ze onze raad indachtig houden dan zullen ze al heel wat verder komen. En verder kunnen we hen natuurlijk enkel maar veel geluk wensen met hun bijzonder kleurrijke gazet van één miljoen.

"Elders, bij De Moeial (dat andere campusblad) valt minder positief nieuws te rapen. Uitgerekend aan het begin van de vijftiende jaargang hebben zij er het bijltje bij aangelegd. De redactie was uiteindelijk herleid tot twee medewerkers en die zagen het niet meer zitten. Wie dat blad nieuw leven wil inblazen, zal zich mogen haasten. In het huidige budgettaire landschap kan de Sociale Raad de middelen goed gebruiken. Het is alleszins een slechte zaak voor het pluralisme op de VUB dat een kritische persstem als De Moeial zomaar in het niets verdwijnt"

(D.K., jrg. 5, nr. 1, 1997)

"Wie dat blad nog nieuw leven wil inblazen, zal zich mogen haasten. In het huidige budgettaire landschap kan de Sociale Raad de middelen goed gebruiken. Het is alleszins een slechte zaak voor het pluralisme op de VUB dat een kritische persstem als De Moeial zomaar in het niets verdwijnt"

(D.K., jrg. 5, nr. 2, 1997)

CARTOONIST VERDWENEN

Afrekening in het milieu? Ex-Rector Renneboog Vrij - VUB in opspraak

In het onafhankelijke weekblad HUMO verscheen recent - naar aanleiding van zijn vervroegde vrijlating - een interview met gewezen VUB-rector Jean Renneboog. De ontbullen van een man die ooit de leiding had over de Vrije Universiteit zullen in onze hoogste cenakels ongetwijfeld nog een tijdje nazinderen. Machtspelletjes, manipulatie en intimidatie, leugens, de rol van de loge... al deze fraaie elementen spelen zich af op de plaats waar de wetenschap de duisternis zal overwinnen. Gaat het hier om natrapperij vanwege een man die ongetwijfeld zwaar getekend is of om een blik op gangbare praktijken vanwege een ervaren schipper in het reilen en zeilen van deze instelling?

De Felten

April 1991, terwijl de mokerslagen van het Coensdecreet op de VUB beginnen in te werken, daagt uit onverwachte hoek een andersoortig gevaar op. Claire Squilbin (professor ULB), echtgenote van de toenmalige rector Renneboog, komt volgens diens verklaringen om in een auto-ongeval. Mei 1991, de rector wordt gearresteerd en verdacht van de

moord op zijn eega. De speurders krijgen iets in 't snuifje. Februari 1992, de ex-rector bekend dat zijn vrouw overleed na een uit de hand gelopen ruzie. 1994, het Hof van Assisen veroordeelt Renneboog tot 15 jaar opsluiting wegens vrijwillig slagen en verwondingen met dood tot gevolg en wegens brandstichting bij nacht. 1997, Renneboog komt vrij in het kader van de wet Lejeune.

De Bedenkingen

Deze tragische gebeurtenis zou normaliter gewoon een fait-de-société zijn, ware het natuurlijk niet dat de dader hier een rector was van de VUB, het hoofd van zowat de grootste Vlaamse werkgever in Brussel, het hoofd van een intellectuele gemeenschap, een bisschop van de vrijzinnigen. Reden genoeg voor mensen van verschillende strekkingen om deze situatie uit te buiten. Het spreekt voor zich dat dit voorval op de levensbeschouwelijke breuklijn katholiek-vrijzinnig enige commotie heeft veroorzaakt. Dat er vanuit Roomse hoek wordt geprofiteerd zou niet mogen verbazen, maar dat er ook

binnenshuis op die kar wordt gesprongen, behoeft enige commentaar.

Renneboog beweert dat "mensen met een duidelijke VUB-signatuur" hem benaderd hebben om te liegen tegen het gerecht om de goede naam van de universiteit niet in het gedrang te brengen. "Ik kan u verzekeren dat het niet om de portier van de

universiteit, maar om hooggeplaatste VUB-ers ging". Hij gaat zelfs verder door te stellen: "Tijdens het proces zijn er twee mensen die meineed hebben gepleegd om te verdoozelen dat ze bij mij waren geweest om mij onder druk te zetten." Namen wil de ex-rector in het interview met HUMO niet noemen. Hij vreest namelijk een proces wegens laster en eeroof. Waarom zouden sommigen op de universiteit Renneboog hebben

gemanipuleerd? De interne machtsstrijd, die als een spook overal rond waart, zou wel eens de inzet zijn kunnen geweest. "...andere mensen hebben duidelijk geprobeerd om mij te gebruiken om hun eigen machtspositie binnen de universiteit te versterken." Wanneer de beschuldigingen waar zouden zijn, zou dit een heel ander licht werpen op die coulissenwerkers, die op deze universiteit hun baronie verdedigen of liever hun eigen agenda afgehandeld zien dan dat nobele doel verwezenlijkt, namelijk om een tempel voor de wetenschap te zijn. Ach laten we niet te naïef zijn. Natuurlijk is met een universiteit veel geld gemoeid; Natuurlijk wil iedereen een (bij voorkeur groot) deel van de (kleiner wordende) koek. Natuurlijk moet iemand de koek verdelen. Natuurlijk is de rector een belangrijke pion hierin. En wie een rector zou kunnen controleren, heeft in zo'n omstandigheden natuurlijk een joker van formaat in handen. "Stel u voor dat men de ongevalthesis had geloofd. Dan was ik opnieuw rector geworden, maar was ik voor de rest van mijn ambtstermijn wel een marionet geweest in de handen van die mensen."

Op de VUB waar deze zaak al jaren voor een omvangrijke geruchtenstroom heeft gezorgd, wordt gereageerd. Het bestuurscollege van 14 oktober gaf haar ex-rector van repliek door volgende persmededeling: "Het Bestuurscollege van de VUB benadrukt met klem dat de VUB op geen enkele wijze druk heeft uitgeoefend opdat de heer Jean Renneboog zijn verantwoordelijkheid en zijn aandeel in de tragische dood van mevrouw Claire Squilbin zou ontkennen. Het Bestuurscollege van de VUB betreurt dat de heer Jean Renneboog zijn strikt persoonlijke verantwoordelijkheid voor het ontkennen van de ware feiten en het construeren van valse verklaringen trachtte af te wendelen." De volledige waarheid in deze zaak zal hoogst waarschijnlijk nooit aan het licht komen. Met de mantel van de stilte wordt weer een vuil potje bedekt en gaat alles gewoon verder.

Aurellano Buendia

INHOUD

pagina 2

Editoriaal: De bulldog is terug. Verder komt u alles te weten over de exacte omstandigheden van de verrijzenis van uw Moeial.

pagina 3

Weet u wat AFS is? Actieve Felatationistische Sexpraktijken met een buitenlands tintje. Verder een subversieve lijst van het verborgen oog van de wet.

pagina 4

'Zonder Valium noch Kalasnikov' is het eerste deel van een nomadistische manifest. Eric Rosseel geeft uitleg in deze verwarde tijden.

pagina 5

De Studierkring Vrij Onderzoek is uw partner in ethische kwesties. Enig probleem met uw geweten? SVO organiseert debatten, goedkoper dan een psychiater, beter dan elke drug.

pagina 6

Hier kan u terecht voor uw literaire honger: Mr. Blue en De Nootcracker zijn terug!

pagina 7

De Kultuurkrant van Dienst Cultuur. Kultuur op deze universiteit...

pagina 8

BSG-Agenda en Verkiezingen voor de SoR en de Raad van Bestuur.

Edito

Ok, we zijn laat. Mea Culpa.

De Moeial viert reeds vijftien jaar feest en zal dat vertalen in een bijzonder enthousiast en spitsvondig jaar. Nieuwe activiteiten kondigen zich aan; er zullen een fuif, films en vele uitgelezen edities volgen. Ook dit jaar zal onze vijftienjarige ervaring sterk doorwegen op de inhoud van deze gazet. Toch zullen er een aantal klemtone verschillen ten opzichte van vorige jaren. We hebben namelijk een aantal nieuwe medewerkers kunnen recruter en die bepalen allemaal mee wat we jullie zullen voorschotelen. Aandacht zal er dit jaar voornamelijk gaan naar culturele activiteiten, en dan in het bijzonder gericht op het Brusselse. Kwestie van de Vlaamse verankering te Brussel in een bepaalde richting te stuwen, nietwaar? Beter wij dan anderen, zullen we maar denken.

Toch zal de VUB en het reilen en zeilen van dit schip in de schijnwerpers blijven staan. Dat de studentenvertegenwoordigers maar op hun tellen passen zal ik maar zeggen.

Verder wil ik hier ook plechtig de belofte doen dat dit krantje zich dit jaar eindelijk ook eens op het net zal begeven, nieuwe computers zal aanschaffen en jongere redactieleden zal aantrekken. Bij deze wil ik dan ook een oproep doen aan al diegenen die hier een handje willen toesteken. Iedereen die een bijdrage zou kunnen leveren is van harte welkom.

Ik moet natuurlijk ook even blijven stilstaan bij het bericht dat in 'De Krant' stond. De Moeial is een degelijke krant die wel eens wat problemen veroorzaakt en het daarom zichzelf soms moeilijk maakt, doch dit is eigen aan organisaties die hun nek uitsteken en de controverse aangaan. Mensen die kritische berichtgeving hoog in het vaandel dragen vinden bij ons hun stek en worden beschermd tegen de gieren die hun kop willen. De Moeial is een vrijstaat voor mensen die ergens een mening over hebben en die kunnen dan ook rekenen op de steun van de voltallige redactie. Dit lijkt mij in contrast met het weliswaar zeer professioneel ogende 'De Krant'. Meestal letten wij eigenlijk niet zozeer op wat er in die krant verschijnt en proberen wij onafhankelijk eigen nieuws te vergaren, zonder mee te lopen met de stroom van zogezegde populairdere publicaties. Doch ditmaal werd er ons van verscheidene kanten op gewezen dat wij niet meer zouden bestaan. Dit bericht vonden wij - zoals u reeds kon vernemen op de eerste pagina van dit blad - in de eerste en tweede editie van 'De Krant'. Ik heb nu het gevoel dat eventuele beschuldigingen en aantijgingen aan hun adres (die wij ook reeds van verscheidene kanten konden vernemen) in verband met amateurisme en sensatiecrang niet helemaal uit de lucht gegrepen zijn. Ik wil dadelijk de hand in eigen boezem steken (en deed dit reeds), doch geruchten vormen geen basis voor een objectiverende berichtgeving. En dat is toch het eerste wat een kwaliteitskrant dient na te streven.

Frank Van Dessel

De Wederopstanding van De Moeial

Dit is niet Moeial nr. 1, dit is Moeial nr. 2. De Moeial bleef langer wit. Politici juichten, de rectoren blaasden koud en warm, ufonauten klaagden en de pers zong een requiem. Maar zie, het wonder geschiedde... de wederopstanding van De Moeial.

De redactionele bevoegdheden zijn ingevuld. De Moeial ontplooft zich. Geen sinecure na een jaar waarin 'een storm in een glas water' uitgroeide tot krachtpatserij van de macht. Vorig jaar was de Moeialredactie immers onderwerp in een twist met de Sociale Raad Studenten. De gezeten studenten hadden beslist om de rekening van De Moeial te blokkeren. De voorzitter van de Sociale Sector, de heer Raf Devos, voltrok het vonnis. Wat had de Moeialredactie misdaan?

Kafka revisited

Zoals het jaarlijks moet gebeuren legde De Moeial haar 'moreel en financieel verslag' op 19 december 1996 neer op de zitting van de Sociale Raad Studenten. De Moeial is een 'dienst' van de Sociale Sector. De Moeial is echter ook een 'studentenkring', en tevens een studentenpublicatie. De Sociale Raad kent De Moeial (nu al bijna vijftien jaar) jaarlijks 300.000 fr. toe, zodat de 'studentenkring' zijn diensten kan verzorgen, namelijk een studentenpublicatie zijn. Het verslag van De Moeial werd op die decemberdag in eerste instantie goedgekeurd. Er werd echter een voorbehoud aan gekoppeld. De Moeial moest haar interne financiële rekening voorleggen aan de voorzitter, de ondervoorzitter en de coördinator van de Sociale Raad. Want, wat wil nu het geval? Omdat het door de Sociale Raad ter beschikking gestelde budget in de verste verte niet volstaat om een tweewekelijkse studentenpublicatie te financieren, had De Moeial naast de kredietrekening van de Sociale Raad een rekening waar de abonnementsgelden op terecht kwamen. Daar kon De Moeial dan kleine redactionele kosten mee dekken.

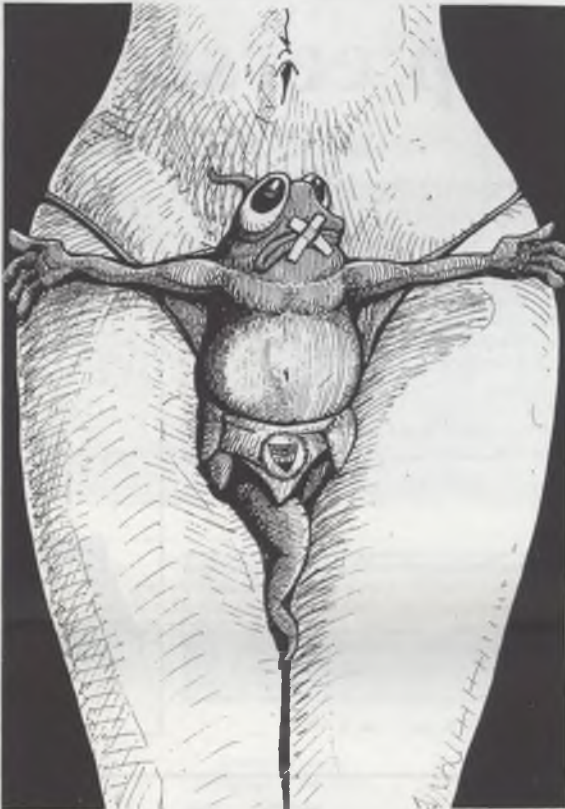
Aanvankelijk protesteerde de redactie tegen het voorbehoud dat de Sociale Raad maakte. De twee rekeningen staan immers los van elkaar, er kan dus geen geld van de kredietrekening van de Sociale Raad naar de interne rekening van De Moeial vloeien. De Sociale Raad bleef bij zijn standpunt, en sprak van 'geheimdoenerij'.

De Moeialredactie besloot dan maar haar rekeningen te tonen (ze had immers al genoeg geheimen voor zichzelf), ondergetekende zou dit uitvoeren. Wat bleek? Een aantal rekeninguitreksels ontbraken. De gebruikelijke redactionele slordigheid of de grote geheimen? Begin- en eindsaldo van het financieel jaar waren gekend, een aantal verrichtingen ontbraken. Voorzitter, ondervoorzitter en coördinator van de Sociale Sector vermoeden hier grote geheimen (een helikopter, een Ice Mars, de omzet van het KK) en geboden ondergetekende de ontbrekende uittreksels op te vragen en voor te leggen. Ondertussen had de Sociale Raad beslist dat de kredietrekening van De Moeial zou worden geblokkeerd als de interne rekening er op 6 februari niet lag.

Zoveel ellende om niets en de aanhoudende vrieskou maakten T. ziek. T. loog naar het bankkantoor om de ontbrekende documenten af te halen, zodat zijn dossier geschikt was naar de wens van de voorzitter. De bankbediende meldde hem met de obligate spijt dat de documenten nog niet gearriveerd waren. T. sleepte zichzelf naar de voorzitter en legde er het geval uit. De voorzitter zei T. dat de desbetreffende documenten op spoedprocedure konden worden verkregen, en nog wel op één overzichtelijk blad. De voorzitter zei dat T. dit had moeten weten. Zoveel administratieve kennis sloeg T. helemaal uit het journalistieke veld. Wat bleek?

De voorzitter wou T. helpen. Hij belde persoonlijk naar het bankgenerschap om desbetreffende procedure in gang te zetten. Wat

bleek? Ook met deze procedure zouden de documenten niet binnen de door de Raad opgelegde termijn kunnen worden afgeleverd. T. zat gevangen tussen traagheid en snelheid van administratie en macht. T. onderstreepte zijn welwillendheid

en vroeg de voorzitter het vonnis uit te stellen. De documenten waren toch op komst. Daarnaast deden de instanties van T. gewoon hun plicht, een nieuwe publicatie was op komst. De voorzitter wendde al zijn macht om tot een krachtig besluit te komen; hij was onmurwbaar, het vonnis werd voltrokken. Wat bleek?

Ondertussen was bekend geworden dat er een voorstel was om het inschrijvingsgeld te verbogen. Dit voorstel was onder meer door een aantal studentenvertegenwoordigers uitgewerkt. De Moeial had de studentengemeenschap hier al van op de hoogte gebracht in editie nr. 6 van 27 februari. 1997 (Voor wat hoort wat. Inschrijvingsgeld omhoog, meer studenten verwacht). In de volgende editie zou er een kritische analyse van het voorstel komen. Het studentenprotest organiseerde zich. Op 26 februari zou er op de Raad van Bestuur een beslissing vallen.

Tegen 24 februari had de volgende editie van De Moeial er moeten liggen, de beslissing van de voorzitter van de Sociale Raad maakte dit echter onmogelijk, er was immers geen geld om te drukken. Wij zagen deze daad dan ook als een aanslag op de persvrijheid en het recht op informatie. Ook de voorzitter van de Sociale Raad wist dat er een kritische analyse van het voorstel tot inschrijvingsgeldverhoging kwam. Ondertussen bezette het studentenprotest de Raad van Beheer

om de verboging van het inschrijvingsgeld tegen te houden. De voorzitter van de Raad van Beheer keurde het voorstel dan maar 'bij uitzondering' op eigen houtje goed, alle democratische wegen waren immers doodgelopen.

goedgekeurd. De welwillendheid van de Sociale Raad kent dus zijn niet nader te bepalen grenzen. De willekeur waarmee de Sociale Raad besliste om een studentenpublicatie tegen te houden deed ondergetekende verstommen. Dit leek wel een sfeer van terreur tegen de vrije meningsuiting in een kritische geest, de VUB, een universiteit van Vrij Onderzoek, onwaardig. En dat allemaal omdat er een paar rekeninguitreksels ontbraken? Desondanks doen we verder. Met 300.000 fr. (de drukkosten van één publicatie bedragen min. 25.000 fr.), één computer, maar toch ook weer een kritische redactie. Eenieder is welkom om dit forum in een vrije geest gestalte te geven. Tot slot (voor voorzitters en raden) nog dit citaat van Jean-François Lyotard: *De menselijke talen kennen aan de spreker structureel het vermogen toe om met anderen te spreken. Maar vermogen is geen moeten. Er is nog nooit aangetoond dat een opzettelijk zwijgen een vergrijp is. Het is wel een misdaad, dat zwijgen een ander op te leggen. (...) Dat is, op politiek, sociaal of cultureel vlak, de uitoefening van terreur: de andere beroven van zijn macht om tegen die beroving te protesteren. (...) hoe meer de terreur, en de verwerpelijkheid die er de andere kant van is, uit het gemeenschapswezen moet worden uitgesloten, des te meer ze vreemd genoeg in het schrijven als conditie moet worden geduld en erkend.* (J.-F. Lyotard, *Postmoderne fabels*, p. 134)

Thierry Serrien

Recht op informatie aan de VUB

Dinsdag 14 oktober trokken wij erop uit om 'informatie' los te krijgen van 'belangrijke' personen. Het ging over de begroting van het KK en het Restaurant. U, de consumerende student, zal wel reeds gemerkt hebben dat de prijzen hier en daar, en vooral in de hierbovenvermelde gelegenheden, gestegen zijn. Lees trouwens onze artikels hierover in de volgende Moeial. Om u beter te informeren over deze aanslag op onze beurzen moesten wij dus naar het Secretariaat van de Raad. Blijkbaar bogen wij niet diep genoeg aan te zien wij daar snel het deksel op de neus kregen. "Verslagen? Stuur maar een schriftelijke aanvraag en binnen veertien dagen zal de Raad dan wel beslissen of wij de door u gevraagde documenten u kunnen bezorgen." Wij, zichtbaar ver-bouwereerd, droop af om onze eigen kanalen te raadplegen en zo kregen we de documenten toch nog in ons bezit. Om u beter te informeren. Toch gaat het niet op dat men belangrijke inlichtingen die elke student aanbelangen weigert te verstrekken. Daarom: Test zelf het democratische gehalte van uw universiteit en ga eens wat begrotingen opvragen (het schijnt dat je ze goed voor filtertjes kan gebruiken). Je moet bij Jim Van Leemput, ergens op het vijfde verdiep in de M, zijn.

Het Interculturele Interviewhoekje

Herinner U dat u de voorbije jaren reeds kon kennismaken met de VUB-organisatie FORSTIS, die zich bekommerde om de buitenlandse studenten. Een organisatie ook die tal van kleurrijke interculturele avonden heeft ingericht. Nu nog kan U haast iedere woensdag terecht in het Kultuurkaffee voor een partijtje exotisch dansen en praten. Er bestaan echter nog meer organisaties die zich om buitenlandse studenten bekommeren en er nog een stapje verder in gaan: het SOCRATES-project (waar we later op zullen terugkomen) bijvoorbeeld, maar zeker ook AFS Interculturele programma's. Zij geeft jongeren de kans om een jaar naar het buitenland te gaan, er school te lopen en te verblijven in een gastgezin. Op die manier worden studenten ondergedompeld in een vreemde cultuur. Ook Vlaanderen ontvangt jaarlijks een 100-tal studenten van over de hele wereld. Vanaf nu krijgt U haast tweewekelijks een interessant intercultureel interview voorgeschoteld om uw vingers aan af te likken. Niet alleen peilen we naar de ervaringen van buitenlandse studenten in dit kleine land, we leggen ons oor ook te luisteren naar wat onze inlander studenten over het verre buitenland te vertellen hebben. Vandaag bijten de Braziliaanse Bianca en de Australische Amelia als eerste geïnterviewden de spits af. Ziehier hun bewonderenswaardig verhaal.

Een jaar vreemd gaan. Buitenlandse studenten in België.

Bianca Dias komt uit het Braziliaanse Montes Claros. Half augustus landde ze in Zaventem, met een klein hartje en de bibber in de benen: het begin van een groot avontuur. Bianca zal 11 maanden in Vlaanderen verblijven, bij de familie Vandebroek in Wespelaar.

Waarom wil een 18-jarige zo graag in het buitenland studeren?

Bianca: Ik had in Brazilië een meisje ontmoet uit Noorwegen. Zij was via AFS naar onze stad gekomen waar ze de lessen volgde in onze school. Ik vond het fantastisch om met haar te

praten over Noorwegen; de verschillen, de cultuur... Later ontmoette ik ook nog 2 Denen en een jongen uit de Verenigde Staten. Stilaan maakte ze mij enthousiast voor de idee om een jaar in het buitenland te studeren.

Maar waarom België?

Bianca: Ik wilde heel graag naar Europa komen en liefst naar Nederland. Maar omdat er in Nederland geen plaats meer was, stelde AFS voor naar Vlaanderen te komen. Dezelfde taal en het middelpunt van Europa; veel overtuigingskracht hadden ze niet nodig. Ongeveer twee maanden voor ik vertrok kreeg ik een dossier met alle gegevens van mijn gastfamilie; zo kon ik mij voorbereiden op mijn nieuwe familie.

AFS INTERCULTURELE PROGRAMMA'S

Op het moment van ons gesprek is Bianca bijna twee maanden in Vlaanderen. De eerste woordjes Nederlands rollen er nog wat onwennig uit, wat op zich soms voor hilarische situaties zorgt. Hoe maakt zij zich verstaanbaar in haar nieuwe omgeving?

Bianca: De eerste weken waren ongelooflijk lastig. Ik kende geen woord Nederlands en probeerde te communiceren in het Engels, maar ik wist dat ik moest proberen zo snel mogelijk de taal van mijn gastfamilie te leren. Dat heeft me letterlijk veel hoofdpijn bezorgd. Het is een enorme inspanning maar ik voel dat het beter gaat. Nederlands spreken gaat nog niet, maar ik kan toch al begrijpen waar de mensen over praten.

Dat is wel nodig als je achter de schoolbanken zit, niet?

Bianca: Samen met mijn gastbroers en zus ga ik naar het Don Bosco Instituut. De bedoeling was dat ik mee les zou volgen in het 5e jaar, maar het is voor mijn op dit ogenblik nog te moeilijk. Ik heb in Brazilië bijvoorbeeld nooit Frans geleerd, dus tijdens de lessen weet ik totaal niet wat er gezegd wordt. Eén

taal leren zal al moeilijk genoeg zijn dus laten we dat Frans waarschijnlijk vallen. Samen met de directeur en mijn gastouders proberen we nu een lesrooster op mijn maat te maken. Ik kan dan les volgen in verschillende klassen en niveaus, waarvoor ik ondertussen in heel de school bekend ben.

Eenzelfde verhaal krijgen we te horen van Amelia, een Australische gaststudente, die reeds van januari in Vlaanderen is. Negen maanden blijken voor Amelia genoeg om het Nederlands onder de knie te krijgen. Haar Australisch-Vlaams taalgebruik is grappig, maar vooral bewonderenswaardig. Omdat het schooljaar 'down-under' (zo verwijst zij naar haar thuis) van januari tot december loopt arriveerde Amelia midden in het schooljaar in

Vlaanderen. Tot eind juni volgde ze de lessen in het Sint-Donatusinstituut, waar ze net als Bianca een aangepast lesrooster voorgeschoteld kreeg. In Australië behaalde ze reeds haar diploma 'Arts' en daarom startte ze in september mee in de kunsthumaniora.

Is België anders dan Australië?

Amelia: Er zijn wel wat verschillen, maar ik woon thuis ook in een grote stad (Adelaide) en daarom kon ik het snel vinden in Brussel. Ik hou wel van de drukte en de beweging. Zuid-Australië echter is de warmste en droogste streek van het continent: in de zomer kan het er gemakkelijk 40° worden. Herinner je de voorbije winter nog? Ik was thuis vertrokken in tropische temperaturen en toen ik hier van het vliegtuig stapte was het -10°.

Maar er zijn ook prettige verschillen: in Vlaanderen is alles zo dichtbij. Je kan overal met de trein naar toe terwijl wij 'down-under' al gauw het vliegtuig nemen. Ik vind het fantastisch om met de trein te reizen.

Australië is niet altijd zo ver weg in Vlaanderen; de soaps op televisie, de

popmuziek. Maakt het dat wat gemakkelijker of krijg je juist daardoor heimwee?

Amelia: Oh, de soaps, dat is plezant. Maar in Australië maken ze echt wel betere dingen dan Neighbours of The Flying Doctors. Maar ja, ik kijk er wel naar. En wat de muziek betreft kennen ze België alleen maar INXS en Midnight Oil. Er zijn veel kleine bands waar niemand hier ooit van gehoord heeft, maar die veel beter zijn: Powderfinger, Spiderball, Mr. Fuzzy... Trouwens I like deUS! Ik heb ze gezien op Torhou-Werchter en dat was fantastisch.

En de heimwee, Amelia?

Amelia: In het begin is het wel moeilijk. Als je pas aankomt heb je niemand om mee te praten, of je krijgt ze gewoon niet. Gelukkig kreeg ik de eerste maanden dagelijks brieven van mijn ouders en vrienden in Australië. Nu schrijf ik zelf ook minder want ik leef gewoon mee op een dagelijks ritme: ik kan ze toch niet elke dag schrijven dat ik ben opgestaan, naar school geweest en met vrienden ben uitgegaan. Maar ik denk wel vaak aan thuis. Ik kijk ernaar uit om mijn vrienden weer te zien. En toch wil ik hier tegelijkertijd nog een jaar langer blijven.

Maar als je het echt moeilijk hebt kan je altijd bij iemand van AFS terecht. Zowel de gastfamilies als de buitenlandse studenten krijgen iemand aangewezen waar je terecht kan als er problemen zijn. Ik mag Inge (de begeleidster van Amelia) altijd opbellen voor een praatje of als ik een praktisch probleem heb.

Dat bleek trouwens nodig in het begin van haar verblijf in België. Het klikte niet zo best tussen Amelia en haar eerste gastfamilie en AFS ging op zoek naar een ander gezin. Dat werd de familie De Gendt, waarvan de dochter Eva aan de VUB studeert. Haar verhuiscarier Londerzeel zorgde voor een 'soap ten huize De Gendt'...

Amelia: Mijn nieuwe gastmoeder kwam me in de loop van de namiddag oppikken. Mijn nieuwe zussen zaten echter in Brussel op kot en de moeder moest die avond naar een vergadering (van AFS trouwens). Ik

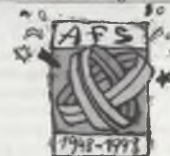
zoekt mezelf dus maar een plaatsje in mijn nieuwe huis en zette mij voor de TV. De verandering was echter zo snel gegaan dat de vader nog niet op de hoogte was. Zijn verwondering was daarom uitermate groot als hij 's avonds thuis kwam, zag dat alle lichten in huis brandden en er voor zijn TV een onbekend Australisch meisje zat te glimlachen.

Amelia blijft nog tot eind december in Vlaanderen. Terug in Australië hoopt ze haar studies te kunnen verder zetten. Een opleidings toelooft ziet ze wel zitten. Of ze ooit haar Nederlandsdaarbij nog zal kunnen gebruiken?

Amelia: De kans dat ik in Australië nog Nederlands zal spreken is klein, maar je weet natuurlijk nooit. Maar er zijn andere dingen die ik geleerd heb die die ik nooit meer zal verliezen: geduld (om iets te leren), zelfvertrouwen en verdraagzaamheid. En als de kans zich voordoet, zal ik zeker niet twijfelen om nog eens naar Vlaanderen te komen. Want de vrienden die ik hier gemaakt heb wil ik niet zomaar achterlaten.

Heb je zelf interesse voor een interculturele ervaring? AFS heeft ook een 18+ programma, voor jongeren tot 28 jaar die graag een stap in de wereld zetten. Dat kan via een stageprogramma in Europa, of met een vrijwilligersprogramma binnen en buiten Europa. De organisatie biedt verschillende projecten (van werken met straatkinderen tot het begeleiden van gehandicapten...) waarbij je ook verblijft in een gastgezin. Het 18+ programma levert je niet alleen een eerste werkervaring, maar vooral een nieuwe kijk op de wereld. Vraag meer informatie bij:

vzw Interculturele Program-ma's - Brand Whitlocklaan 132-1050 Brussel
tel: 02/735.85.25-
fax 02/735.29.63-
e-mail afshf@afs.org

PRIMEUR-PRIMEUR-PRIMEUR-PRIMEUR-PRIMEUR UW KRANT GEEFT OOK NUTTIGE INFORMATIE

Als het iemand mocht interesseren, een lijstje van de onbemande camera's die vanaf 1 november in werking treden:

Tunnel Rogier, direction Koekelberg
Tunnel Leopold II, dir. Centre
Avenue des Croix du Feu, direction A12
Av. du Bois de Sapins, dir. Centre
Avenue Houba de Strooper, direction Centre
Av. Houba de Strooper, dir. Wemmel
Chaussee Romaine, direction avenue de Madrid
Av. Franklin Roosevelt, dir. Centre
Avenue Franklin Roosevelt, direction ch. de La Hulp
Parc Royal, dir. av. du Gros Tilleul
Tunnel Kennedy, direction Square Montgomery
Av. de la Renaissance, direction Centre
Avenue de Versailles, direction Val Maria
A11 (3DE9), direction Centre
A11 (3DE9), direction Laeken
Av. Louise, direction Centre
Avenue Jules Van Praet, direction Centre
Av. Jules Van Praet, dir. Faubourgs

Quai de Willebroek, direction Laeken
Av. de Madrid, a l'école, dir. Centre
Boulevard Emile Bockstaël, direction Wemmel
Bld. Emile Bockstaël, dir. Koekelberg
Chaussee d'Anvers, direction Laeken
Chaussee d'Anvers, dir. Centre
Boulevard Pacheco, direction Centre
Boulevard de Waterloo, dir. Centre
Rue de Ransbeek, direction Vilvorde
Rue Royale, dir. Colonne du Congrès
Avenue Defre,

en nog :

A12: Antwerpen-Boom-Brussel:
ter hoogte van kruispunt Atlas-Copco te Wilrijk
ter hoogte van kruispunt kranen Saerens te Londerzeel
E19: Antwerpen-Brussel:

aan de Craeybeckxtunnel
E19: Afrit Halle :
A8 kruispunt met Nijvelsesteenweg
In beide richtingen Ring van Mechelen:
ter hoogte van kruispunt Pauwels = 1ste lichten
Steenokkerzeel; Haachtsesteenweg
ter hoogte van kruispunt naar Nossegem/Tervuren in beide richtingen.
Gent; de Ringlaan, aan het eerste kruispunt na de Heuvelpoort komende van de Dampoort (kruising met Kortrijksepoortstraat?) in beide richtingen.

Van eventuele wijzigingen houden we u vanzelfsprekend op de hoogte

Commandant Ambetant

Eric Rosseel is doctor in de psychologie en docent aan de VUB. Reeds enkele jaren tracht hij de socialistische beweging nieuw leven in te blazen. Dit manifest past binnen zijn moderniseringsdrang. Postmoderniteit beschouwt hij niet zozeer als iets negatief, eerder als een objectief gegeven waar iets mee aan te vangen valt, waar men creatief mee om moet springen.

Dit indachtig publiceert De Moecial zijn 'Manifeste des Nomades'.

Zonder Valium noch Kalasjnikov

Eerste nomadistische geschriften

Een nieuw spook waart door Europa. Het huist niet in boeken maar in moeilijker toegankelijke plaatsen.

Meer valt er over het spook niet te vertellen al is het reeds overal gesignaleerd en heeft elkeen van ons er een stukje van naast zijn TV-kast (of nachtkastje) staan.

Onderhavige geschriften pogen het spook aan het spreken te krijgen. Al zijn zijn woorden niet altijd even spreekwoordelijk helder en articuleert hij soms irritant slecht, zijn taalvalt alles bij elkaar nog mee. Maar ja, het is dan ook de eerste keer dat hij een poging waagt om tot mensen te spreken.

EEN ONDESKUNDIGE LEZING VAN DE 11 THESISSEN OVER FEUERBACH

Een nieuw perspectief voor het marxisme en het socialisme?

of

Het Eerste Nomadistisch Manifest

Eric Rosseel

Belgian East African Research Cooperation

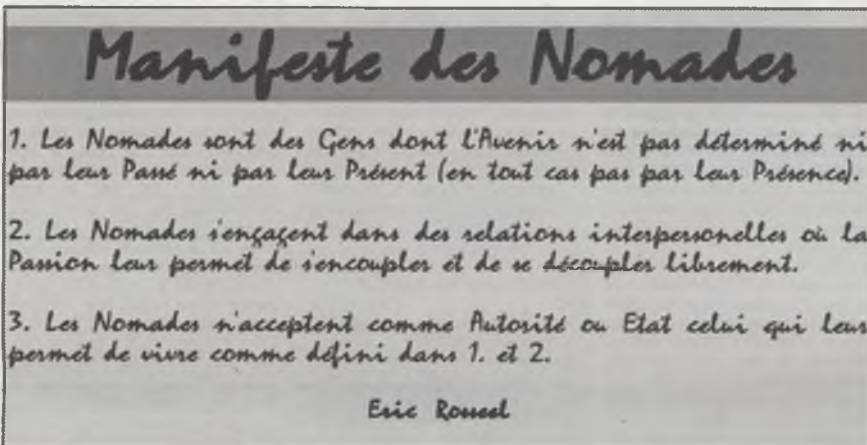
Voor mijn compagnon de voyage Marjolijn Banen

"...dat de bevrijding van ieder individu afzonderlijk zich vervolgens voltrekt naarmate de geschiedenis volledig tot wereldgeschiedenis wordt."

Marx/Engels, De Duitse Ideologie, 1845-1846

Met onderhavige tekst wil ik een stimulans geven om het marxisme en het socialisme een nieuw perspectief te bieden uitgaande van een lezing of een herlezing van Marx' 11 Stellingen over Feuerbach die hij in 1845 moet geschreven hebben. Het is duidelijk mijn bedoeling een marxistisch perspectief te bieden zonder me erom bekommeren of dit perspectief ook marxistisch-leninistisch is. Het is geweten, maar niet algemeen, dat Marx zelf aanvankelijk eerder positief reageerde op Max Stirner's 'Das Einzige und Sein Eigentum' en dat hij Stirner zelfs een appreciatiebrief wou schrijven maar dat Engels hem op andere gevoelens heeft gebracht. De 11 thesissen zijn duidelijk van Marx en niet van Marx & Engels. Engels heeft de thesissen wel gepubliceerd en er enige 'stylistische' wijzigingen aan aangebracht. Ik kan uit niets afleiden of in mijn Duitse tekst deze stylistische correcties weer in hun oorspronkelijke staat zijn hersteld. Maar Engels vermeldt dat de stellingen voor het eerst 'de geniale kiem van de nieuwe wereldbeschouwing' voor de lezer toegankelijk maken. Substantiële wijzigingen zal Engels zeker niet aangebracht hebben.

Ik ben totaal niet deskundig om de 11 Stellingen over Feuerbach te lezen. Ik heb geen filosofische vooropleiding noch vorming. Feuerbach heb ik niet gelezen en ik heb ook geen zin dat te doen. Ik heb ook geen zin meer om in teksten, omwille van de 'wetenschappelijke aanvaardbaarheid' boeken te citeren die ik niet eens gelezen heb. (Je

moet natuurlijk geen boek lezen om te weten wat er in staat. Alles wat er in staat, wordt er toch door de lezer als niet-auteur aan toegevoegd, ook als hij de auteur leest zoals de auteur zichzelf leest. Ik heb dan ook voor het ogenblik geen zin om wat dan ook te lezen.) Ik meen iets van Hegel begrepen te hebben maar ik ben er nooit in geslaagd ook maar één zin van hem te begrijpen. Ik weet dat Ernst Bloch over de Stellingen geschreven heeft en ze 'ingedeeld' heeft of zoiets maar ik heb ook geen zin Ernst Bloch te lezen. Overigens veel te christiaanistisch, denk ik. Kortom, ik wil de Stellingen lezen zoals ze daar staan zonder wat dan ook te weten. Dat is natuurlijk onmogelijk

want ik kan mijn geordend en ongeordend weten niet uitschakelen. Enfin, ik wil de Stellingen lezen als de 'ik' die ik nu ben. Ik zal de Stellingen één voor één lezen en trachten op te schrijven wat ze bij mij oproepen. Natuurlijk heb ik al weet van de andere Stellingen want ik heb ze al zoveel keren in mijn leven in alle psychologische en fysiologische toestanden gelezen. Ik zal daarom eerst aangeven wat de stellingen bij mij oproepen vóór ik de eerste nu zeer doordacht woord vóór woord lees en commentarieer wat ik meen gelezen te hebben.

Terug naar Marx' thesissen over Feuerbach! De eerste fasen van het marxisme zijn gecentreerd rond het

lezen van Het Kapitaal en Het Kommunistisch Manifest en daar zijn plat leninisme, stalinisme en economisch determinisme uit ontsproten. In een tweede fase van het surrealisme, het existentialisme en het situationisme (en later het zgn. 'communisme met een menselijk gezicht') is men vooral teruggevallen op de zgn. 'jonge Marx' en zijn Parijse Manuscripten (het vervreemdingsbegrip, te verbinden met de psychoanalytische verdringing à la Breton en Sartre, niet à la Freud uiteraard want Freud was cultuur-psychoanalytisch gezien pro vervreemding en eigenlijk ook pro verdringing). Nu, denk ik, moeten we, om een nieuw marxistisch perspectief te openen, terug naar de *weselijke* marxiaanse essentie: de 11 Stellingen over Feuerbach. Daarop had bijvoorbeeld nooit een stalinisme kunnen zijn gebaseerd, mijns inziens zelfs geen leninisme. Van de 11 Stellingen is de beroemdste: 'De filosofen hebben de wereld slechts verschillend geïnterpreteerd; het komt erop aan haar te veranderen' steeds uit zijn verband geciteerd. Ze is niet vatbaar

revolutie te leiden en te kanaliseren. (Dat heb ik uiteraard nog niet eens gedaan. Ik zou me dus maar beter gedisid houden.)

Uiteraard wil ik de bijdrage van Lenin aan de ontwikkeling van de wereldgeschiedenis niet minimaliseren. Maar het blijft voor mij een open vraag of de leninistische partij- en organisatie theorie en zijn visies op de opbouw van het socialisme anno 2000 nog vruchtbaar zijn, zelfs voor de Derde Wereld. Zeker als men de leninistische teksten letterlijk leest, zoals in sommige middens ijverig gebeurt waar de historische Lenin zelf in een bagiografische benadering verloren gaat.

Marx heeft in zijn 11de Stelling ook niet geschreven dat de Revolutie afhankelijk was van het feit of de filosofen zouden beginnen de wereld te veranderen. Dat staat er gewoon niet. Er staat ook niet dat de Revolutie afhankelijk zou zijn van het feit dat de filosofen (en niet de gewone mensen) dat besluit zouden nemen.

Dat de volgorde van de 11 Stellingen toevallig zou zijn en dus betekenisloos zodat ze kriskras door elkaar kunnen gelezen worden, of minstens in een andere volgorde zoals soms geopperd wordt (onder andere door Ernst Bloch meen ik, maar soot) is mijns inziens waanzin. Marx heeft ze genummerd en na elkaar opgeschreven; hij zal ze ook na elkaar na het opschrijven herlezen hebben.

Deze enkele bedenkingen heb ik tussen 26 en 29 september 1997 ongeordend en fragmentair neergeschreven in een (lange) privé-brief aan Marjolijn Banen 'Zonder Valium noch Kalasjnikov'. In diezelfde dagen heb ik deze idee met Mark Saey van het Gents Vrijdenkershuis kort besproken, naar aanleiding van een te organiseren discussie over dat misleu van een 'Ethisch Socialisme in Vlaanderen'.

Mijn vermelde vertaling van de Duitse stellingen is gebaseerd op de vertaling in Marx/Engels 'De Duitse Ideologie, deel I : Feuerbach', Nijmegen, SUN, 1974. Waar ik vind dat de vertaling afwijkt van de Duitse oorsprong heb ik ze aangepast. Ik spreek noch schrijf Duits maar ik ken voldoende Duits om het te lezen. In de SUN-uitgave stoort mij bijvoorbeeld ook alleen al de 'progressieve' spelling. 'Praktisch' bijvoorbeeld ervaar ik niet op dezelfde manier als 'prakties'. Tâchtigheid moet mijns inziens als handelen en niet als aktiviteit vertaald.

(wordt vervolgd...)

Studiekring Vrij Onderzoek : Media-ethiek

Het onderwerp ethiek in de media is op dit moment brandende actualiteit. Naar aanleiding van verschillende recente gebeurtenissen, stelt men zich meer en meer de vraag waar nu eigenlijk de grenzen liggen tussen de bescherming en het respecteren van de privacy, het recht op vrije meningsuiting en regelrechte censuur. Welke ethiek gebruikt de journalistiek om aan informatie te geraken? Hoe wordt deze informatie verwerkt om tot de uiteindelijke berichtgeving te komen? Volgens welk normen- en waardenpatroon wordt er beslist wat men toont op televisie en wat niet? Dient men in de reclame bepaalde morele regels in acht te nemen en zo ja, dewelke? Dit zijn nog maar enkele vragen die men zich rond ethiek en de media kan stellen. Maar we mogen, buiten dit zoeken naar 'een' media-ethiek om, niet vergeten ons te bevragen naar de invloed die dit resultaat van verslaggeving en informatieoverdracht uiteindelijk heeft op de maatschappij. Beïnvloedt de massamedia de mening of opinie van het grote publiek of is het net omgekeerd? Hoe zou deze beïnvloeding dan gebeuren? Kan men eigenlijk wel spreken van een beïnvloeding? Daarbij komt dat massamedia meestal geassocieerd wordt met commerciële televisie die op zichzelf al een hele maatschappelijke discussie op gang gebracht heeft. Als men over massamedia spreekt kan men het internet ook niet buiten beschouwing laten natuurlijk. Het feit dat er in Nederland reeds ontweningsklinieken bestaan voor internetverslaafden toont ten volle aan dat ook dit razend populaire medium zijn eigen problemen creëert.

Dit alles en nog veel meer is het onderwerp van de lezing op woensdag 29 oktober. Dan laten wij Professor Burgelman (12.15u Aula QB) over dit onderwerp aan het woord. Vanuit zijn persoonlijk standpunt zal hij de ethiek van zijn wetenschap doortrekken naar een maatschappelijk kader. Kriebels? Of bent u gewoon geïnteresseerd naar de inhoud van deze lezing? Hebt u een hele hoop vragen en bedenkingen rond dit thema? Kom dan gerust langs en laat u horen.

Marcia Van Dyck (studente moraalwetenschappen)
Bart Declercq (student geografie)

Programma Debattenreeks

Woensdag 22 oktober 1997 - Aula QD - 12u15 - 14u:
Prof. Dr. B. Coppieters: Ethiek en de Politiek wetenschappen

Woensdag 29 oktober 1997 - Aula QD - 12u15 - 14u:
Prof. Dr. Burgelman : Ethiek in de Media

Woensdag 5 november 1997 - Aula QD -12u15 - 14u:
Prof. Dr. P. Frantzen: Ethiek in de economie

Woensdag 12 november 1997 - Aula QD -12u15 - 14u:
UCOS: Ethiek in de ontwikkelingshulp

Woensdag 19 november 1997 - Aula QD -12u15 - 14u:
Prof. Dr. Maeschalck: Sport en ethiek

Woensdag 26 november 1997 - Aula QD - 12u15 - 14u:
Prof. Dr. Petrella: Ethiek in een Europese context

Woensdag 3 december 1997 - Aula QD - 12u15 - 14u:
Prof. Dr. M. Elchardus: ethiek en sociologie
Nabeschouwing en afsluiting lezingenreeks door Prof. Dr. E. Witte Recor VUB

Moderator: De Heer T. Van Loon

Studiekring Vrij Onderzoek een accentverschuiving in de werking

Binnen de VUB is aan de Studiekring Vrij Onderzoek de rol toebedeeld van fundamentele toezichthouder op het toepassen van het principe van vrij onderzoek. Het vrij onderzoek kan echter niet plaatshebben zonder een vrije gedachtenwisseling. Als vrij onderzoeker ben je namelijk steeds bereid om andere meningen te aanhoren, open te staan voor deze meningen, en ze op een eerlijke en overdachte manier te confronteren met jouw mening. Je wil ze steeds een aandeel geven in jouw conclusie, door ze ofwel in meerdere of mindere mate over te nemen, ofwel door ze te verwerpen (in het laatste geval wordt je gesterkt in je oorspronkelijke overtuiging om dat ze de toets heeft doorstaan).

De halfjaarlijkse algemene vergadering was voor het bureau van de Studiekring aanleiding om de voorbije werking kritisch te evalueren en te kijken in welke mate we hebben bijgedragen aan het creëren van de voorwaarden om aan Vrij Onderzoek te kunnen doen. We zijn tot de conclusie gekomen dat we er onvoldoende inslagen om een groot universitair of maatschappelijk debat opgang te trekken. Voorbeelden zijn legio: debattenreeks Bio Ethiek, tentoonstelling "Van Algebra tot Pyjama" en het Decanendebat. Kleinschaligheid drong zich op. Acties uit het verleden leren ons dat om een impact te kunnen hebben moeten deze goed onderbouwd zijn. Het accent moet dus meer op studie komen te liggen. De werking van de Studiekring verschuift bijgevolg van het organiseren van grootschalige acties & activiteiten naar kleinschalige op studie beruste werkzaamheden. Paracitisch vertaald zich dit in discussiegroepen en werkgroepen (waaruit nog steeds activiteiten kunnen voortvloeien, maar beter onderbouwd). Een discussiegroep is een losse groep van personen die bijeen komt om een vrije gedachtenwisseling over een zeker onderwerp uit te lokken, waaraan ieder der aanwezigen zoveel mogelijk kan deelnemen. Een werkgroep kan ontstaan uit een discussiegroep, waarin personen zich actief engageren om te studeren en te werken rond een thema. Zo hebben we reeds een discussiegroep opgestart rond het thema identiteit & nationalisme en werkgroepen rond Student Aid en het drugsbeleid (op de VUB). Een discussiegroep over sociale zekerheid en een werkgroep over asielbeleid staan in de steigers.

Met deze accentverschuiving in de werking van de Studiekring hopen we op een directe manier de discussiecultuur op en rond de VUB aan te zwengelen. De kleinschalige aanpak is een minder ambieuze poging om effectief resultaat te kunnen hebben.

Werkgroep Identiteit en Nationalisme

De werkgroep stelt zich tot doel het fenomeen nationalisme, en de identiteitsvorming te analyseren. We zullen in de eerste plaats trachten een aantal concepten te definiëren. Deze definities moeten dan leiden tot een sterk onderbouwd theoretisch kader. Dit kader zal ons toelaten de aantal 'case studies' te ondernemen en/of verschillende deelaspecten nader te onderzoeken. De naam 'werkgroep' impliceert ook een actieve deelname aan de discussies en debatten. Verschillende deelnemers zullen bijvoorbeeld regelmatig eigen teksten voorbrengen. Mogelijke discussiepunten zijn nationalisme en modernisering; taal en identiteit; facetten van de persoonlijke identiteit; identiteit en natievorming & stabiliteit en natievorming. Mogelijke case studies zijn Israël en de Palestijnse kwestie; clash tussen diasporanationalismen; Centraal Afrika en de grote meren; problematische natievorming; kolonisatie, dekolonisatie en identiteit & de problematische identiteitsvorming van migranten.

Volgende vergadering donderdag 6 februari om 20u op het V.O.-lokaal (gebouw Y)

Werkgroep Student Aid (in samenwerking met UCOS)

De vzw Student Aid is een studentenorganisatie met als belangrijkste doelstelling het sensibiliseren van studenten rond ontwikkelingsproblematiek. Ieder jaar organiseert Student Aid in verschillende steden een actieweek. Gedurende deze week worden studenten op een vaak ludieke manier geconfronteerd met de problemen waarmee inwoners van ontwikkelingslanden te kampen hebben. Deze acties kaderen binnen één bepaald thema. (Eventuele opbrengsten worden besteed aan een project van een Niet-Gouvernementele Organisatie) Het thema van 1997 is veiligheid als voorwaarde voor ontwikkeling. Meer bepaald de fysieke integriteit van mensen in ontwikkelingslanden. Dit concept kan belicht worden voor, tijdens of na een conflict. Het staat de regionale comités vrij om te kiezen hoe ze rond dit thema willen werken. De werkgroep Student Aid (kortom Student Aid VUB) is het lokaal comité van Student Aid.

Volgende vergadering, dinsdag 11 februari om 12u30, in het lokaal van de Medische dienst (gebouw Y)

Werkgroep Drugsbeleid

Soft drugs zijn een vast onderdeel geworden van onze jongerencultuur. Zowat één vijfde van de jongeren zou volgens een recent VUB-onderzoek ooit, soms of regelmatig soft drugs gebruiken. Ondanks dit gegeven blijven soft drugs een maatschappelijk taboe, waar de waanzinnigste verhalen de ronde over doen. Volgens sommigen zou iedereen die een joint opsteekt, onvermijdelijk in de goot belanden. Volgens anderen zouden soft drugs nog onschuldiger zijn dan snoepjes. De waarheid is echter genuanceerder. Het gebrek aan kennis heeft ook gevolgen op het beleidsniveau. In de politiek, waar haast nooit het onderscheid tussen druggebruik en drugsmisbruik wordt gemaakt, moet preventie het vaak afleggen tegen repressie. In de gerechtelijke wereld wordt het zelfde drugsmisbruik in het ene arrondissement geseponeerd en in het andere zwaar bestraft.

Een drugsbeleid hoort te beginnen met objectieve informatie. Niet met een pleidooi voor het gebruik van drugs, maar evenmin met blinde afkeer.

De werkgroep drugsbeleid wil aan de hand van publicaties een genuanceerd beeld ophangen over drugs en druggebruik. Vertrekende van dit beeld wil de werkgroep gewag maken van een beleidsvisie voor de VUB. De VUB kan dan vanuit haar progressieve zending deze visie uitdragen zodoende het maatschappelijk debat te stimuleren.

Volgende vergadering dinsdag 4 februari om 20u op het V.O.-lokaal (gebouw Y)

Staan in de steigers: een werkgroep rond asielbeleid en één over de sociale zekerheid.

Het bureau

Ethisch Vrij Onderzoek?

Op woensdag 14 oktober startte in Aula QB de lezingenreeks georganiseerd door studiekring vrij onderzoek (St.VO) en Uitrustings Permanente vorming (UPV).

Deze reeks, getiteld "Ethiek en vrij onderzoek: ethische vraagstukken voor de 21 ste eeuw," mocht als eerste spreker Prof. Dethier aan het woord lazen. Prof. Dethier had de moeilijke opdracht gekregen zijn visie te geven op de ethische problemen die hij het derde millenium ziet domineren.

Deze eerste lezing legde het fundament voor de hele lezing- en debatten reeks. (Hoe Prof. Dethier zijn missie tot een goed einde wist te brengen, kunt u lezen in het vervolg van dit artikel.) Maar eerst is het goed dieper in te gaan op het algemene kader waarin de reeks gesitueerd is.

De organisatoren nodigden een aantal academische persoonlijkheden uit om vanuit ethisch perspectief hun vakgebied onder de loep te nemen. De verwachting is echter niet dat zij een gespecialiseerd en theoretisch betoog ophangen. Wel dat zij vanuit hun eigen ervaringen vertellen hoe zij de eventuele "vervreemding" tussen persoonlijke morele bezorgdheid en de wetenschappelijke ethiek, verbonden aan hun discipline, ervaren en eventueel ook overkomen.

Het is niet ondenkbaar dat die ethiek die met hun vakgebied meekomt inderdaad vervreemdend kan werken. Het is ook meestal slechts deze ethiek die de leerstof haalt, terwijl het persoonlijke morele inzicht, dat ongetwijfeld ook zijn stem moet krijgen in het onderwijs, volledig achterwege blijft. Nadat een cursus enkel malen gegeven is, is deze toestand al vanzelfsprekend geworden, als ze al niet vanaf het begin werd goedgepraat. De vraag, die een eerste vraag in deze reeks uitmaakt, is of men er in het onderwijs (let wel: niet het onderzoek) wel goed aan doet het persoonlijke, morele te weren en een "puur" wetenschappelijk discours te brengen? M.a.w. de vervreemding tussen persoonlijke moraliteit en wetenschappelijke ethiek te bestendigen.

Het is juist deze problematiek die aan de grond ligt van de lezing- en debatten reeks: is die vervreemding er wel degelijk? Is die schadelijk, allereerst voor het onderwijs in het algemeen en ten tweede voor een onderwijs dat er, aan deze universiteit, op buigt "authentiek" vrij onderzoekend (anti-dogmatisch) te zijn?

Bovendien kan de reeks de belangrijke taak vervullen aan enkele vooraanstaande lesgevers de mogelijkheid te geven zich, naast (wetenschappelijk) ethisch, tevens en vooral (persoonlijk) moreel uit te spreken. Zij worden dus niet gevraagd college te geven, wel hun innige (morele) relatie tot, en visie op, hun ethiek.

Maar daarmee is slechts één van de doelstellingen beschreven. Daarnaast geeft de diversiteit tussen de te behandelen disciplines (politiek, economie, sociologie, ontwikkelingsproblematiek, media, sport, etc.) de gelegenheid een panoramisch overzicht te krijgen van de ethiek. Of beter: van de ethieken, want misschien blijkt de ethiek evenzeer gefragmenteerd als het globale wetenschapsdomein waarin zij verschijnt.

Dit valt nog uit te maken, en de bedoeling is om dan het beeld te analyseren om de fundamentele, de gedeelde denkbeelden en de breekpunten te expliciteren.

Genawp met de verkregen bevindingen zullen dan - eindelijk - connecties gelegd worden naar de ethische problemen waarover zij - we waren het bijna vergeten! - uiteindelijk handelen. Misschien kan dan de vinger gelegd worden op de gedaante waarin het bovenstaande fundamentele probleem in de maatschappelijke werkelijkheid verschijnt.

Het probleem mocht reeds duidelijk worden in de nogal cynische opmerkingen in de vorige paragraaf en kan misschien in de volgende vraag gesteld worden: is de ethiek als *wetenschap* wel in staat deze concrete, innige, morele problemen op te lossen? Met ander woorden zoals de mens achter de wetenschap overhoop kan liggen met zijn vakethiek, zou het ook kunnen dat de ethieken in vele gevallen niet adequaat zijn om enig concreet probleem te kunnen aanpakken.

Op dit punt gekomen is het niet slecht de probleemstellingen en hypotheses die de Werkgroep Ethiek van de studiekring hierrond formuleerde te verbinden met de lezing die Prof. Dethier ten beste gaf.

Hoewel bij Prof. Dethier het woord "vervreemding" niet centraal stond, gaf hij toch enkele punten aan die ongemeen pertinent zijn voor het bovenstaande. Zo was het hoofddoel, in het raamwerk van de crisis der rede of der redelijkheid, de vervreemding tussen mens tot maatschappij, tussen subject tot subject, alsook de vervreemding van het subject tot zichzelf.

De redelijkheid, die de grondslag is van intersubjectieve relaties, die de mogelijkheid geeft aan individuen om elkaar te verstaan en met elkaar samen te werken, is zoek geraakt. Het irrationalisme krijgt intrede door de dogmatische houding tegenover algemene factoren. Dit ligt volgens Dethier aan de basis van alle problemen: beoordeling van en verhouding tot een ander gebeurt niet meer op basis voor zijn individualiteit van die mens, van zijn persoonlijkheid en bekwaamheden, maar wel op basis van *algemene* criteria, zoals het ras, de klasse, de kerk, de godsdienst, de partij waartoe hij behoort, het ambt dat hij uitvoert, het geld dat hij verdient. Dethier: "De enkeling is alleen voor zover hij *bezit*." Zo is er een grondige verwarring tussen het fundament van het leven, het zijn, en die algemene criteria die bij elke beoordeling worden opgedrongen en die het concrete, innige leven verstikken.

Wij zullen hier niet heel Prof. Dethier zijn boeiende betoog neerschrijven. (Die tekst zal trouwens nog integraal verschijnen.) Laten we ons hier beperken tot het herkennen van de fundamentele tegenstelling die wij oorspronkelijk meenden vast te stellen: die tussen het algemene en het individuele, die van elkaar vervreemd zijn geraakt.

Bovendien had Prof. Dethier het onder andere ook over de breuk tussen wetenschappelijk onderzoek en de maatschappij, dat (o.a.) ook een moreel probleem inhoudt. Dethier ziet in deze breuk de diepste zin van de onredelijkheid van onze tijd. Hij sprak over een "vals determinisme van een valse wetenschap," dat de mens veroorzaakt dat verzet tegen de contingentie onzinnig is en dat zo alle opstandigheid in de kiem smoort. Het is juist deze opstand, in woord en in daad, als het moet zelfs tot in revolutionaire daad, die de rede kenmerkt: de zucht en nooit afhoudende zoektocht naar kennis, echtheid, authenticiteit, waarheid in *alle* relaties.

Hiermee betreurt hij ook (o.a.) de middelmatigheid, "de bureaucratische deugd", die zich ook in het onderwijs doorzetten. Dethier was voor de gang van zaken in het onderwijs niet mild: in het onderwijs wordt juist het tegengestelde van deze opstandigheid redelijkheid gepredikt en tot de zogenaamde "echte" rede verheven, dit ter bestendiging van de gevestigde orde. Rede daarentegen is dynamisch, eigent zich nooit een einde toe, werpt omver en is daarom, natuurlijk én vooral "gevaarlijk".

De universiteit zou voor Prof. Dethier een "geestelijk vaderland van alle vrijdenkende geesten" moeten zijn, maar ook hier ziet hij de werkelijkheid somber in. Toch was in het pessimisme van deze "teleurgestelde optimist," zoals hij zichzelf noemt, een optimistische noot. De waarschuwing dat het voor de komende generaties hard en moeilijk zal worden, impliceerde ook dat het *mogelijk* is de crisis der rede die deze generaties geërfd hebben en zullen erven, te overkomen.

De universiteit speelt in deze enorme opdracht een centrale rol. De universiteit is niet een vakschool, noch een inrichting waaraan men allerlei andere connecties mag vastknopen. Zij moet integendeel die "stille gemeenschap" zijn van denkers en zoekers, en zodoende niet een instelling voor onderwijs, *wel* een instelling voor *onderzoek*. De student komt naar de universiteit om aan te knopen bij de gemeenschap en bij de rede. "Dit is vrij onderzoek in haar ware gedaante. Het is de plicht van elke student zijn professoren te overtreffen."

Wij zullen en mogen niet met deze mooie woorden eindigen. Het is nodig nog even de cirkel rond te maken en zo ook de vraag naar de volgende sprekers weer open te leggen.

De vaststelling is de volgende: zolang de (veronderstelde) breuk tussen wetenschap en maatschappij, tussen wetenschappelijke ethiek en concrete morele problemen, niet wordt aangepakt of zelfs wordt erkend, dan vrezten we dat de "ethische problemen" (die dus eigenlijk *morele* problemen zijn, "wetenschappelijk" tot ethiek "verheven") enkel op een pragmatische manier kunnen en zullen worden aangepakt. Ook Prof. Dethier wees hierop. Het wezenlijke morele en innige van deze problemen zal niet zijn gevolg krijgen in de oplossingen die ervoor zullen worden aangeboden, zodat zelfs probleem en oplossing van elkaar vervreemd zullen blijven. Wat er nodig is (of lijkt te zijn), is een hernieuwde adequate, een overeenstemming tussen ethiek en moraliteit. Gaan wij deze basisproblematiek verder voor ons uitschrijven tot in de 21ste eeuw, en ze toelaten de voedingsbodem te vormen van de nieuwe problemen in het derde millenium?

Zoals de lezing van Prof. Dethier reeds deed vermoeden is dit niet een volgreide analyse, integendeel, het is slechts een aanzet tot. Wij hopen dan ook dat de volgende sprekers, gewapend met het principe van Vrij Onderzoek, het voorbeeld van de eerste spreker zullen volgen en ons dus evenveel stof tot nadenken kunnen geven.

namens de werkgroep ethiek

Katrien Van der Straeten (studente Wijsbegeerte)

Dirk De Smedt (student Economie)

De Grote Blij Universiteit

OPINIE Oproep betreffen de de samenstelling van de lijst voor de verkiezingen

Motivatie: De huidige lijst met studentenvertegenwoordigers is erin geslaagd het leven van de gemiddelde student een pak duurder en moeilijker te maken (inschrijvingsgelden en maaltijden vormen hiervan het bewijs).

Hun motivatie bestaat er telkens weer in een stukje afbraak te aanvaarden onder het voorwendsel de rest beter te maken. Men zou haast vermoeden dat ze een VUB-model gevonden hebben in ruil voor de salamitechniek van de regering.

Wij vinden dat we op de VUB een studentenvertegenwoordiging nodig hebben die stopt met het pessimisme en de besparingen te aanvaarden, en die leert van in de aanval te gaan wanneer de verworvenheden van de studenten in het gedrang komen.

Elke kring vragen wij om tot zulk een initiatief bij te dragen, en iemand af te vaardigen die voor deze lijst wil opkomen (SoR & RvB). Voor het programma hebben we enkel krachtlijnen (tegen de huidige studentenvertegenwoordiging - pro een echt sociaal beleid) willen zetten om iedereen en elke kring nog de mogelijkheid te geven inhoudelijk zijn steentje bij te dragen.

Elke dinsdag om 12 uur bijeenkomst in lokaal G020.

Opdat het onderwijs, de VUB, haar kringen en haar studenten mogen terugvinden wat ze al langer kwijt zijn, namelijk een mentaliteit van constatie.

Simon Keersmaekers & Mischa Vanherck

"... en dus zal ons omtrent aanzienlijk stijgen, zeg maar met zo'n 80 à 90 procent..."

Zelfvoldaan en glimmend van golfballen trots leunde Edmond Leuterweelde achterover. Daar hadden die twee leeghoofden niet van terug, dacht hij, en inderdaad, zijn gesprekspartners waren als volronde golfballen uit het veld geslagen. Zijn plan om de Universiteit om te vormen tot een goed functionerend, hypermodern instituut, een politiek correcte pleisterplaats ten midden van de wrede wereld, was verbluffend in zijn eenvoud doch verwoestend qua trefkracht.

Hij was weer eens geniaal geweest, lalalalalalal. En net toen zijn verlopen gedachten dreigden af te dwalen naar zijn ingescheurde teennagel, vloog de deur open, en kwam een roodangelopen Splytbiër binnengestukt, de rector van de nieuw op te richten Universiteit. Geërgerd keek Leuterweelde hem aan.

"Gij zijt ook altijd op tijd als er iets belangrijks moet besproken worden, hé Raymond!" sneerde hij, instemmend bijgetreden door Flapzerk en Cogelman.

"Ja, als de heren mij zouden willen verontschuldigen, want ons Rita deed weer lastig omdat ik weg moest -nee, ge moet geen schrik hebben, ik

heb haar niet gezegd waar ik naartoe ging - en wij hebben nog woorden gehad..."

"Ca va, 't is al goed. Kom, pakt u een stoel en zet u, en luistert naar wat Leuterweelde te zeggen heeft" sommeerde Flapzerk, de voorzitter van de Raad van Beheer, die wou dat het vooruitging want ook hij was gehuwd en een man van de wereld. Huisfilosoof Leuterweelde schraapte de keel en

"Kijk. Het voorstel dat ik met de hulp van onze goeie vriend Cogelman hier gedeveloppeerd heb - en waarmee Gust (doelend op de wegdommelende Flapzerk) volgende dinsdag naar de Raad van Beheer zal gaan - is vrij eenvoudig. Een eerste aspect omvat de afschaffing van het inschrijvingsgeld."

"Wat ??! Gij zijt zeker helemaal zot geworden, gij ??", onderbrak Splytbiër, die het nooit met Leuterweelde, dat stuk gerateerde vrijzetselaar, had kunnen vinden.

"Maar allee, Raymond, laat hem toch uitspreken" bedaarde Cogelman, aldus zijn rol van politicus met verve op zich nemend.

"Dank u, Wilfried. Luistert Splytbiër. Het lidgeld wordt inderdaad afgeschaft, maar we vervangen het door een -hoe heb ik het ook weer genoemd- ah ja, een Levenstoetredesom van 400 000 frank, eenmalig te storten voor een 4-jarige opleidings-cyclus, en als berekend door mijn Leuvense collega-econoom Heul. Dan voeren we een numerus clausus in met minimum- en maximum-barema's van respectievelijk 100 en 300 eenheden om een egale verspreiding van kost- en onderhoudsdruk over de nieuwe super-faculteiten te bekomen."

En terwijl Leuterweelde een eind wegkletterde over zijn messterplan, zijn recentste boek "Sire, het is nog niet te laat", en zijn pas opgericht studentecentrum het Cyriel VleeSboK C'EntRum voor HedEndaagse ProblemeN (RISKEREN), keek Flapzerk mijmerend door het raam.

Zijn hagelwitte tanden lichten tintelend op in de pas gekuiste ramen, terwijl een weinig kwijl langzaam, haast timide, uit zijn

openhangende mond druipend. Buiten, beneden op de campus was het donker, stil en leeg. Er was geen student te bekennen. Die zitten nu te zuipen of te blokken, dreef het door zijn brein... en aan dat zuipen zou dra een eind komen als Leuterweeldes' plan goedgekeurd was. Het afschaffen van het studentenwezen hield immers een verbod op kringen en hun grotesk vertier in...

"Tiens, Leuterweelde, denkt ge dat ze van hun neus gaan maken als we de cantussen suppresseren? Dat van 't inschrijvingsgeld en zo zullen ze wel slikken, maar hun cantuskes..." zei Flapzerk, discreet het wegstromende kwijl naar binnen slikkend.

Leuterweelde en Cogelman barstten uit in een verwoestende schaterlach, en blauwpaarsig gierden ze het uit, maar het hardst van al ging Splytbiër tekeer, net zoals toen ze gaan kajakken waren op de Schelde en Cogelman die mop van die vijf vaarzen had verteld.

"Maar mijn beste Flapzerk toch," hikte de huisfilosoof, "maakt gij u nu echt zorgen om die bende inerte idioten? Ze zouden het nog niet doorhebben moest uwen Dewinter in de Wetstraat zitten en getrouwd zijn met die zotte Pool uit Rome !!! Weet ge nog die stoot met dat zwart geld van huisvesting? Er heeft geen kat gereageerd, laat staan iets gezegd. Nee mannen, ge moet u geen zorgen maken om de studenten. Leest mijn laatste boek maar eens; 't zijn allemaal slaapkoppen, geldwolven en vroegrijpe bejaarden!"

En dan was het tijd om naar huis te gaan. Keuvelend over dijten en datjes verlieten Flapzerk, Splytbiër, Leuterweelde en Cogelman het gebouw, en zochten hun wagens op. De stad lag er slapend bij, het snurkend decor van al wat komen zou, en toen ze wegreden flikkerden hoog in het firmament de gouden letters van de Grote Blij Universiteit. Het was een scheid in een fles.

De Nootcraecker

MR. BLUE RIDES AGAIN...

Het is volbracht. En nu diep in de put, het zwarte gat. De melancholie, het venijnige beest, knaagt zich een weg doorheen de vezels van m'n magere, misbakken lijf. Een hapklare brok sentimentaliteit wurmt zich richting mondholte. Ik schraap de keel ten einde het opgekropte slijm vakkundig en krachtig te verwijderen en zo het monotone grijze trottoirsteente een decoratief tintje te geven. Het mislukt dankzij een krachtige rukwind gepaard aan de niet voorziene vastheid en elasticiteit van de onzuivere substantie, hetgeen enkele toevallige voorbijgangers de slappe lach en mij het schaamrood en de helft van de brij op de wangen bezorgt. De rest slik ik in.

Wie ik ben?, uiteindelijk na vele omwegen, omzwervingen, omwentelingen en ommezwaaien in omsluitende en omslachtige omstandigheden afgestudeerd. Ach, na acht jaren ben ik tot de conclusie gekomen dat "omen visum ex Ov." (alles wat leeft ontstaat uit een ei). Een conclusie die ik trouwens deel met William Harvey, doch deze laatste dier- en geneeskundige heeft de bloedsomloop ontdekt, terwijl het enige wat ik ontdekt heb, is dat er zich vandaag een middelgroot bobbeltje tussen m'n borstharen heeft genesteld. Toch geen derde tepel, naar ik mag hopen. Ik heb er 'Matorosan' aangestreekt, hoewel geen van de indicaties (etterbui, steenpuisten, koolbui, fijt, pbelgnomen, winter- of andere seizoensgebonden gewellen, witte wijnpokken, ontstoken insectenbeten en hardnekkige zuigplekken) zo te lezen en te zien aan het kleine dermatologische verschijnsel aan m'n opperhuid beantwoorden. Nu ja, het zal wel geen kwaad kunnen zeker en indien dit wel kwaadaardig blijkt te zijn, zal ik niet nalaten u hierover te berichten via één of andere rechtstreekse talkshow op een commercieel televisiestation, waarvoor ik me vet laat betalen zodat ik m'n laatste maanden in een vijf sterren-ziekenhuis kan doorbrengen.

Ik heb weer een afwijking. Waar was ik nu in hemelsnaam mee bezig? Wat wou ik vertellen? De vroegtijdige demantie steek weer de kop op en het hoofd naar buiten want ik ben kaal en helemaal gerimpeld geboren. Ach ja, een terugblik op m'n studententijd, een vreselijke tijd die begon toen ik als kleuter vijf dagen op zeven in het voorgeborechte van de hel doorbracht. De bewaarschool heette dat toen nog. Die goede oude jaren zeventig.

Vandaag is het echter 1997 en ik stort bloedige tranen wanneer ik denk aan de verloren jaren. Bovendien zweet ik nu al etter en bloed bij de gedachte dat ik me zo heel langzaam aan een plaats moet veroveren op het slagveld van de arbeidsmarkt. Een transfusie lijkt onvermijdelijk. Een donor, een donor. Ik hol naar het eerste beste KultuurKaffee dat ik tegenkom en bestel vijf koffies. U moet weten dat ik loop op cafeïne, dewelke het moordend tempo bepaalt waarmee ik me door dit leven beweeg (honderdtwintig slagen per minuut). U zou me moeten zien, ik lijk wel een wandelend technonummer. M'n oogballen dansen in hun kassen, m'n borstkas springt op en neer, m'n onderbuik swingt zich te pletter, m'n slaapspier is defect, m'n onderkaaksbeen gaat van links naar rechts en als ik m'n mond opendoe dreunt er een zwaar Oostvlaams dialect.

In dit stroboscopisch licht gezien, zou men kunnen stellen dat ik een heel actief, ja zelfs geëngageerd iemand ben. Niets is echter minder waar. Ik doe niets, helemaal niets. Ik ben de ongekroonde koning van de algehele nuttelosheid. Ik ben vandaag te laat en met een zwaar en rood hoofd uit het bed gerold en naar de zetel gekropen. Te diep geslapen en verbrand door het licht van de lamp die de hele nacht is blijven schijnen. Voor de rest heb ik geen zak uitgevreten en al helemaal niet wat ik me voorgenomen had. De tijd heeft 'n werk gedaan zonder dat ik er vat op had. Ik moet dringend eens uit m'n sloffen schieten, maar ik heb er geen. En dit tekstje moest eigenlijk al af zijn. Nog twee regels. Het is vijf voor twaalf. Ongeduldig en ongedurig wachtend op de komst van een gebeurtenis, verblijf ik heden in, euh, volle afwachting.

Uw toegegenen Mr. Blue.

BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL

* Het atomium zal volgend jaar gerenoveerd worden. In mei '98 gaan de werken van start en ze zullen duren tot het jaar 2000. Prijskaartje: 650 miljoen.

* Het Berlaymontgebouw lijkt wel vervloekt. Twee jaar na de aanvang van de herstellingswerken (asbest ruimen) zijn de zaken van kwaad naar erger gegaan. Naar het schijnt (volgens een officieel rapport) is de ganse omgeving rond het Berlaymont tot binnen een straal van drie kilometer door het asbest aangeest. De prijs die aan deze grag hangt: tot nu toe vier miljard! Trouwens, de VUB bevindt zich in de besmette zone, het is maar dat je het weet.

* Op zondag 26 oktober gaat er in de hallen van Schaarbeek (Koninklijke Sint-Mariastraat 22) 'Vivement Dimanche' door. Rawfrucht krijgt er carte blanche samen met muzikanten als Stéphane Galland (aka moon), Jean-Yves Evard (ex-koba), Bouquet de Fleur (zang en drum duo) en vele anderen (waaronder Kiss my Jazz-lid Rudy Trouvé. Het schijnt dat er ook een VUB-student aan meewerkt, doch bevestigd is dit bericht niet. 200 Bfr.

Jeugdhub De Schakel kondigt zijn activiteiten vanaf heden ook aan in De Moeial:
Adres: RooDebeeksesteenweg 270, 1200 Brussel, 02/770.64.48

Wed. 22	15.00	DJ workshop
	17.00	open air soccer
Fri. 24	15.00	Graffiti workshop- techniques by SEKEL 4 free
	18.00	ALKAHOLIKS in concert (antwerp) 1800 at homebase
Sat. 25	15.00	Lukas' photography atelier II Evening: Open catwalk + Drum 'n bass at Beursschouwburg
Sun. 26	15.00	Daf's picture developping II D.O. 's cult movie of the month
Wed. 29		Schakel Meeting
Fri. 31		Special Zoning lasergames more info soon - La nuit folle

BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL BXL

KUNSTUITGAVEN KRANT

trefcentrum Y
dienst cultuur
02/629 23 25

concerten

DEISHOVIDA (A)

Met Deishovida gooien we het eens over een totaal andere boeg. Dit Oostenrijkse viertal brengt immers hun eigen interpretatie op traditionele folk. Een viool, een elektrische bass, een accordeon en een gitaar zijn de basisingrediënten voor een impressionante set waar 'Bulgaarse Gipsy' meets 'New-Yorkse Jazz-Funk-Gang', meets 'Frans combo' meets, 'Grunge'. Afgewerkt met een snuijge theater en cabaret brengt Deishovida een spektakel dat blijft boeien. Amusement verzekerd!

Matthias Loibner: gitaar
Walter Pogantsch: bass
Lothar Lässer: accordeon
Kurt Bauer: viool

donderdag 23 oktober 1997 - Kultuurkafée - inkom gratis - 21u

MALCOLM/WARD/ KAHN (NZL)

Het duo Malcolm en Ward zijn grote namen in de Nieuw-Zeelandse improvisatie scène. Met hun eigenwijze composities, chaotische tekststructuren en krachtige gitaarriffs hebben ze al menig concertganger aangenaam verbaasd. Op deze tour worden ze vergezeld door drummer Jason Kahn van The Universal Congress Of, Trotsky Icepick en Cruel Frederick. Een combinatie die zeker en vast het hart van de 'Experimental Jazz'-liefhebbers zal veroveren!

Greg Malcolm: gitaar
Jenny Ward: vocals
Jason Kahn: drums

donderdag 30 oktober 1997 - Kultuurkafée - inkom gratis - 21u

VRIJ PODIUM

Onbekend is onbemind. Een gezegde dat in het Kultuurkafée niet van toepassing is. Naar goede traditie organiseren we tweewekelijks op maandagavond een vrij podium. Concerten, toneel, poëzie, acrobatie... alles is mogelijk. Dit jaar is het vrij podium meer dan een lokaal gebeuren binnen de V.U.B. Elke editie wordt vanaf nu afgesloten door één of meerdere telgen uit de Belgische rockscène. Maandagavond in het Kultuurkafée: de bakermat van nationaal talent! Heb je verborgen talenten die je aan een enthousiast publiek wenst te tonen? Aarzel dan niet en neem zo snel mogelijk contact op met Dienst Cultuur. Bereid je alvast voor op het venijnige beest 'plankenkoorts' genoemd...

maandag 13 & 27 oktober 1997 - Kultuurkafée - inkom gratis - 21u

tentoonstelling

KUNSTUITGAVEN VUB

Naar aanleiding van de openingszitting van UPV (Uitstraling Permanente Vorming) en een aantal nieuwe kunstedities wordt in de STOA een overzichtstentoonstelling georganiseerd van de door de Dienst Cultuur uitgegeven kunstuitgaven. Een bonte verzameling etsen, litho's, ed. kunnen zowel bewonderd als aangekocht worden...

ENK DE KRAMER

Enk De Kramer maakte speciaal voor de Kunstuitgaven een 20-tal etsen. Deze en ander recent werk van deze kunstenaar worden tentoongesteld.

Opening : woensdag 8 oktober 1997 tesamen met de academische zitting UPV - aanvang : 14u00 Plaats : STOA Vanaf 9 oktober 1997 t.e.m 20 november 1997 zijn de werken van Enk De Kramer te bezichtigen in Gebouw M 5e verdiep (Rectoraat)

V.a. donderdag 9 oktober t.e.m. 20 november - gebouw M

PHILIPPE MARMENOUT

Elk kunstwerk hanteert zijn eigen syntax waardoor die niet noodzakelijk in overeenstemming is met de taallogica van de werkelijkheidsgegevens die zich buiten dat kunstwerk situeren (geen enkele taalordeningsprincipe is overigens absoluut, cfr. Michel Foucault in 'Les Mots et les Choses'). De vraag die W. Elias stelt in 'Tekens aan de Wand - Hedendaagse Stromingen in de Kunsttheorie' : wanneer IS kunst i.p.v. wat is kunst, vindt volgens mij zijn antwoord in de interferentie tussen de syntax van het kunstwerk als micro-taaluniversum en die van de omringende actualiteit waan het kunstwerk beschouwd wordt. Plaats : Galery'

Vernissage : woensdag 29 oktober 1997 om 19u00
De tentoonstelling is open iedere werkdag van 11u30 tot 17u00

V.a. 30 oktober tot 19 november 1997 - Galery'

CULTURELE UITSTAP NAAR GENT

Naar aanleiding van de tentoonstelling 'Brussel-Parijs', realisme, impressionisme, symbolisme, art-nouveau, organiseert de Dienst Cultuur i.s.m. UPV een ééndagsuitstap naar Gent.

Programma :

09.45 u : Aankomst in Museum voor Schone Kunsten (verwelkoming & kennismaking met de museumgids bij een kop koffie)
12.30 u : Middagmaal in het restaurant 'Pakhuis'
14.00 u : Boottocht van Gent naar de Leiestreek, met bezoek aan het Bijloekemuseum

Prijs : 1.250 BEF (incl. : koffie, alle museumbezoeken, gidsen, boottocht, middagmaal - excl. : vervoer, drank bij maaltijd) (treinreizigers krijgen een korting van 200 BEF op vertoon van treinticket)

vrijdag 31 okt. - Info en reservatie : tel. 02/629.27.50 (UPV) - 02/629.23.25 (Dienst Cultuur) - fax 02/629.27.47 (UPV)

film

HET GROTE ONGEDULD! '97

De nieuwe lichting realisators heeft de schooldeur achter zich gesloten en beklimt de scène van de professionele wereld... op zoek naar mogelijkheden en middelen om hun talenten verder te ontplooiën, op zoek naar de kans om hun dromen in beelden te vatten.

Een verzameling van de meest ongewone en verrassende kortfilms, kronkelende animatiefilms, ruwe documentaires, sprankelende fantasieën, etc... eindwerken van de laatstejaarsstudenten van Vlaamse en Franstalige Filmscholen. De gelegenheid voor al wie werkzaam is in de audiovisuele sector om een indruk op te doen van hoe elk van deze studenten door een feilloze beheersing van de techniek, via de beeldtaal, de creativiteit de vrije loop laat.

Ongetwijfeld zijn deze jonge talenten al te dikwijls gebonden door te beperkte middelen, door een chronisch gebrek aan tijd en oefening... maar in de beperking toont zich dikwijls de meester. De kunst is dan ook geen hard oordeel te vellen maar de sluimerende beloften te ontdekken.

Het Grote Ongeduld! '97 blijft de ontmoetingsplaats voor debutanten en arrivés, voor aspirant-regisseurs en productiekers, en voor al wie zijn hart verpand heeft aan de beeldcultuur!

Wij zijn aan de zevende editie van ons kortfilmfestival toe en opnieuw worden alle films op voorhand bekeken en door een deskundige jury beoordeeld.

De beste documentaire zal in het "Vrije Woord" worden uitgezonden en de beste kortfilmmaker krijgt van TV 2 de kans om met hun middelen, een nieuwe kortfilm te maken. Er zit evolutie in "Het Grote Ongeduld! '97". We gaan op verplaatsing, zowel Gent (Film-Plateau op 6 november) als Hasselt (Zebraxaal op 7 november) hebben interesse en vertonen het volledige programma. De prijsuitreikingen blijven in Brussel...

Met de steun van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, adm. Kunst, het Ministerie van Onderwijs Dynamo 2, ASLK 001 Club, TV2, De Morgen

woensdag 5 november 1997 - Aula Q - inkom 100 BEF - v.a. 19u

GRATIS FILM THE MARX BROTHERS

Anarchie & waanzin= Groucho + Chico + Harpo.
Een uitzinnige verzameling van slapstick, pantomime, vaudeville komedie, musical-kitsch, woordspelingen en vuilbekkerij. ("What about your husband? -He's dead. -He's just using that as an excuse. -I was with him to the end. -No wonder he passed away. -I held him in my arms and kissed him. -So, it was murder?")

maandag 3 november - Kultuurkafée - inkom gratis - 21u

SUCCES ! FORTUIN ! AVONTUUR !
POPULARITEIT, ROEM EN GENUK IN DE LIEFDE !

Zij SCHRIJVEN HET OP MIJN BUIK ...

Zij NIET, zij SCHRIJVEN VOOR

De Moeial!

JOIN OUR WINNING TEAM, DE WEG NAAR SUCCES LIGT VOOR JE OPEN!

DE REDACTIE VERGADERT ELKE WEDNESDAG OM ACHT UUR. BE THERE OR BE SQUARE!

Kan jij ons wakker schudden ?

Slapen we allemaal ?

Is er nog leven voor de kritiek ? En er na ?

Bestaat de vrijheid ?

Als niet absoluut, hoe **relatief** wel ?

Zullen drugs de wereld veranderen ?

Is de VUB nu vrij, vlaams of volledig ? Zegt VdB wat ?

Is cynisme de enige **uitweg** ?

Of is het een lach-weg ?

Wil jij de **vrije geest** een hand toesteken ?

De fantasie zijn gang laten gaan ?

De inertie voorbij gaan ?

Schrijf voor De Moeial.

Wij vergaderen elke woensdag om 20u.
gebouw Y' (naast het KK)

BSG - AGENDA

Dag	Datum	Activiteit in BSG-zaal	Kring
wo	22/10/97	cantus	LWK
do	23/10/97	td	LIA
zo	26/10/97	cantus	CP
ma	27/10/97	td	FFK
di	28/10/97	td	APIA/VSKM
wo	29/10/97	cantus	BSG-ACE
do	30/10/97	doop-td	HILOK
ma	3/11/97	doop-td	Solvay
di	4/11/97	doop-td	FFK
wo	5/11/97	doop-td	VFG
do	6/11/97	doop-td	FK
vr	7/11/97	td	flikken
zo	9/11/97	doop-td	WK
ma	10/11/97	doop-td	KEPS
di	11/11/97	doop-td	TK / FK
wo	12/11/97	doop-td	GK
do	13/11/97	doop-td	LWK
vr	14/11/97	td	Scouts
zo	16/11/97	cantus	KEPS
ma	17/11/97	td	WK

Dag	Datum	Andere activiteit	Kring
wo	22/10/97	Beach-TD	PK-CP
do	30/10/97	doop	HILOK
ma	3/11/97	doop	Solvay
di	4/11/97	doop	FFK
wo	5/11/97	doop	VFG
do	6/11/97	doop	FK
zo	9/11/97	doop	WK
ma	10/11/97	doop	KEPS
di	11/11/97	doop	TK / FK
wo	12/11/97	doop	GK
do	13/11/97	doop	LWK

Verkiezingen SoR & RvB

Dames en Heren, mesdames et messieurs, etcetera,

Hierbij kondigen de medewerkers en redactieleden van deze gazet u de verkiezingen 1997-1998 aan. Deze verkiezingen gelden voor de Campus Oefenplein voor de afgevaardigden van de studenten in de Raad van Bestuur en de Sociale Raad.

Gelieve volgende datums in het oog te houden:

Donderdag 30 oktober: einde kandidaatstelling (10 uur)

Maandag 3 november: publicatie + begin van klachtindiening

Dinsdag 4 november: einde klachtindiening (16 uur)

Maandag 17 november: stemmen van 10 tot 16 uur aan de valvas van elke faculteit en van 17 tot 22 uur aan de valvas van de faculteit ESP, gebouw C, 2e verdieping

Dinsdag 18 november: stemmen van 10 tot 16 uur in het cafetaria

woensdag 19 november: stemmen van 10 tot 16 uur in het cafetaria

Vrijdag 21 november: publicatie + begin van de beroepsperiode tegen de uitslag

Maandag 24 november: einde beroepsperiode (12 uur) + publicatie van de besluiten

Nog nuttig om te weten: Opdat de verkiezingen geldig zouden zijn moeten 1/4 van de studenten gestemd hebben. En nog: verdere inlichtingen kan u bekomen op het Secretariaat van de Raad bij dhr. P. Vandenbroek, lokaal M512, tel. 02/629.21.56.

P.S: Vergis u niet van deur, want anders komt u bij Jim Van Leemput uit, en dan krijgt u geen informatie tenzij u eerst schriftelijk toestemming vraagt.

De Moeial

Tweewekelijks studententijdschrift van de VUB in samenwerking met het Brussels Studentengenootschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel. 02/629.23.38
fax 02/629.23.62

Coördinator
Frank Van Dessel

Vice-coördinator
Bart Verhaege

Secretaris
Marjan

Penningmeester
Mischa

Redactie
Els, Haroun, Domenico, Sjoonie, Seppe, Thierry, Sami, Sven, Marcia (VO)

Medewerkers
Ditmar, Magosse, Simon

Illustraties
Jeroen, archief

V.U.
Domenico Vaccaro
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verantwoordelijk voor artikels van het BSG en VO.

(Verschijnt op 2000 ex.)